

Vedrørende beretning nr. 3 2002 om satsreguleringspuljen

Ved brev af 25. november 2002 har Statsrevisoratet bedt om en redegørelse for de foranstaltninger og overvejelser, som beretning nr. 3 2002 om satsreguleringspuljen har givet anledning til.

Redegørelsen, der fremsendes i 15 eksemplarer og på diskette, er samtidig sendt til Rigsrevisor.

Ad kapitel V. Beskæftigelsesministeriets og Socialministeriets forvaltning

Ad pkt. 98. I beretningen peges der på, at finansieringskilden ved lovbundne bevillinger, som er helt eller delvist finansieret af puljen, kun fremgår af anmærkningerne på finansloven i det første bevillingsår.

Socialministeriet agter på den baggrund fremover at ændre praksis, således at det også i årene efter det første bevillingsår vil fremgå, at satsreguleringspuljen er blevet anvendt som finansieringskilde til lovbundne bevillinger.

Ad pkt. 103. I beretningen peges der på, at Socialministeriet ikke benytter et ensartet bedømmelses- og beslutningsgrundlag for igangsættelse af nye initiativer.

Socialministeriet tilstræber allerede en mere systematisk og ensartet beskrivelse af forslagene til satspuljen. Bl.a. er man med satspuljeparterne i 2002 blevet enige om en mere fast struktur for forslagsbeskrivelserne. Socialministeriet vil dog også påpege, at der skal være rum for forskelligheder afhængigt af forslagernes karakter.

Ad pkt. 104. I beretningen peges der på, at Socialministeriet ikke foretager en vurdering af forslagene i forhold til lovforslagets hensigtserklæring, regeringens udspil og øvrige lignende aktiviteter på området mv.

Socialministeriet vil bestræbe sig på at foretage den ønskede vurdering af forslagernes hensigtsmæssighed mv.

Ad pkt. 110. På baggrund af en undersøgelse af hjemmelsgrundlaget for tre puljer peger beretningen på, at Socialministeriet ikke har beskrevet, hvordan administrationen skal tilrettelægges, eller hvordan kontrol og tilsyn skal gennemføres. Det anbefales i beretningen, at der laves egentlige tilskudslove, eller at bemyndigelsen til at udforme et administrationsgrundlag fremgår af en tekstanmærkning til Finansloven.

Ad pkt. 112. Socialministeriet finder det ikke hensigtsmæssigt at udarbejde særskilte love om de forskellige tilskudsordninger, som afsættes via satspuljen. Anmærkningerne i Finansloven og de vejledninger, der udarbejdes i forbindelse med ansøgningspuljer, er efter Socialministeriets opfattelse tilstrækkeligt hjemmelsgrundlag. Med hensyn til beskrivelse af kontrol og tilsyn er det Socialministeriets opfattelse, at det i de udarbejdede vejledninger til puljerne, som bl.a. angiver regnskabsmæssige krav mv., og i de tilskudsbreve, der udsendes til godkendte projekter, angives i detaljer, hvordan der skal forholdes med regnskab, statusaflæggelse mv.

Ad pkt. 113. I beretningen peges der på, at budgetteringsgrundlaget for forslag vedr. 2001 er uensartet, og at der ikke foreligger budgetter, som tager udgangspunkt i opgørelse af udgifter til planlagte aktiviteter.

Bevillingens størrelse og fordeling over budgetoverslagsårene er udtryk for en politisk afgørelse og

er ofte bestemt af et ønske om, at aktiviteterne igangsættes øjeblikkeligt. Socialministeriet vil dog i det omfang, det er muligt bestræbe sig på at forbedre budgetteringsgrundlaget, så konkrete aktiviteter danner baggrund for opgørelsen af bevillingen.

Ad pkt. 115. I beretningen peges der på, at der løbende videreføres væsentlige beløb til næste finansår.

Socialministeriet har igangsat et projekt, med henblik på at nedbringe størrelsen på videreførselsbeløbene og generelt forbedre puljeadministrationen. Fokus i projektet er således på en samlet styrket ramme for Socialministeriets styring, administration og nytteværdi af puljer.

Projektets overordnede formål er:

- At der er en tydelig organisatorisk ramme og ansvarsplacering mht. planlægning, styring og administration af Socialministeriets puljer.
- At Socialministeriet opnår tilfredsstillende nytteværdi af de støttede aktiviteter.
- At Socialministeriets puljeadministration altid lever op til Finansministeriets og Rigsrevisionens anbefalinger om god tilskudsadministration.

Projektet forventes afsluttet ultimo 2003.

Ad pkt. 118. I beretningen peges der på, at Socialministeriet jævnligt bør gennemgå såvel reservationsbevillinger som lovbundne bevillinger, herunder undersøge hvor meget der er brugt og disponeret af bevillingen samt forklare, hvordan en eventuel restbevilling forventes anvendt.

Socialministeriet har siden 2002 gennemgået reservationsbevillingerne tre gange årligt. Med hensyn til en gennemgang af de lovbundne bevillinger skal Socialministeriet bemærke, at trækket på lovbundne bevillinger til konkrete formål ikke på samme måde som for reservationsbevillinger kan følges. En opfølgning tre gange årligt på dette område synes derfor ikke hensigtsmæssig i relation til lovbundne bevillinger. Det skal desuden bemærkes, at i de tilfælde, hvor der vil kunne fremskaffes et anvendeligt talgrundlag for en eventuel regulering af bevillinger til konkrete formål på det lovbundne område, vil talgrundlaget først være til rådighed, når ordningen har haft effekt i mindst et år.

Reservationsbevillinger vil kunne følges år for år, hvorimod det ikke vil være meningsfyldt år efter år at skulle genberegne trækket til en given lovændring. Dette vil kunne afhænge dels af udviklingen af modtagerkredsen, dels kunne påvirkes af øvrige regelændringer, hvor det ikke vil være muligt at isolere de enkelte effekter efterfølgende.

Endelig skal det bemærkes, at de kommunale parter ofte er medfinansierende ved de iværksatte forslag. En regulering bør derfor også foretages i forhold til den aftalte compensation over bloktilskuddet. Efterreguleringer af bloktilskuddet skal dog altid forhandles med de kommunale parter, og kan kun komme på tale, hvis dette på forhånd er aftalt.

Ad pkt. 126. I beretningen peges der på, at Socialministeriet bør tilvejebringe mere præcise mål for projekterne for at sikre, at midlerne anvendes i overensstemmelse med forudsætningerne og for at lette målingen af projekternes effekt. Endelig peges der på, at Socialministeriet bør udarbejde en plan for gennemførelse af tilsyn med projekternes gennemførelse.

Socialministeriet skal anføre, at det inden for rammerne af en effektiv ressourceanvendelse, ikke er muligt for ministeriet at føre et personligt, løbende tilsyn med alle de projekter, der er sat i gang.

Socialministeriet vurderer konkret for hvert enkelt projekt, om der er behov for en ekstern evaluering, herunder om det er det enkelte projekt, der skal evalueres, eller om det skal være en tværgående evaluering af en række projekter med samme fokuspunkter. Eksterne evalueringer kan være relativt omkostningsfulde at gennemføre, og Socialministeriet er af den opfattelse, at udgifterne altid skal stilles i forhold til projektets størrelse og karakter. Eksempelvis er der ikke i lige så høj grad grund til at evaluere projekter, der er baseret på allerede kendte metoder.

Ved store projekter følges projekterne løbende, fx ved at Socialministeriet giver et videns- eller formidlingscenter opgaven. Der er dog ikke primært tale om egentligt tilsyn (kontrol), men mere om koordination og sparring samt støtte til at holde projekterne på "rette spor".

Ved mindre projekter er Socialministeriet fortsat af den opfattelse, at statusrapporter og regnskaber er tilstrækkeligt til at vurdere, om midlerne anvendes efter formålet.

Som nævnt er det Rigsrevisionens opfattelse, at der bør tilvejebringes mere operationaliserbare mål for projekterne.

Socialministeriet vil derfor arbejde på at gøre støtte til projekter, som ikke i tilstrækkeligt omfang er beskrevet med klare mål (operationelle målsætninger) betinget af, at der udarbejdes en ny projektbeskrivelse, hvor det mere tydeligt fremgår, hvordan projektet skal forløbe og hvilke milepæle, projektet skal leve op til i bevillingsperioden.

Socialministeriet har taget til efterretning, at det er Rigsrevisionens opfattelse, at Socialministeriets forvaltning af satsreguleringspuljen stort set har været tilfredsstillende.

Henriette Kjær

/Jens E. Guld